

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

DT

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

מוציאם ממצרים בתועפת ראם לו: כג כי
לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל בעת
יאמר ליעקב ולישראל מה הפעל אל:
כד הן גם כלביא יקום וכארי יתנשא לא
ישכב עד יאכל טרף ודם תכלים ישתה:
כה ויאמר בלק אל בלעם נכדקב לא
תקבנו גם בדרך לא תברכנו: כו ויען בלעם
ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל
אשר יאמר יהוה יהיה אתו אעשה: כז ויאמר
בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום
אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי
מיסם: כח ויקח בלק את בלעם ראש
הסעור הנשקף על פני השימון: כט ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת
והבן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים:
ד ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פד
כד ואל במזבח: א וירא בלעם כי טוב
בעיני

כג ארי לא נחש ואצבן דייטב לדבית
יעקב ואף לא קסמיא רען ברבות בירת
ישראל בעידן יתאמר ליעקב ולישראל מה
עבר אלהא: כד הא צמא בליתא שרי
וכאריא יתנשא לא ושרי בארעיה עד
דיקשול קשול ונגסי עממיא וירת:
כה ויאמר בלק לבלעם אף מילט לא
תלושינון אף ברכא לא תברכינון:
כו ואחייב בלעם ויאמר לבלק הלא מלילית
עמד למימר כל דיימליל וי נחיה אעביד:
כז ויאמר בלק לבלעם איתא כען אידבריך
לאמר אנחנן מאים יהי רבעא מן קדם
וי ותלושיה לי מתמן: כח ודבר בלק יתי
בלעם ריש רמתא דמסתכיא עד אפי
בית השימון: כט ויאמר בלעם לבלק
בנה לי הבה שבעא מדבחין ואתקין לי הבה
שבעא תורין ושבעא דכרין: ל ועבר
בלק כמה דאמר בלעם ואסיק תור ודבר
על בלי מדבח: א והוא בלעם ארי תקין קדם וי
לברכא ית ישראל ולא הליד בזמן
בזמן

דישי

דהוציאת ראם - עיפית גובה - ד"ה תועפת ראם תוקף רחמים (גטין כח) ואמרו רבותינו אלו השדים: (כג) כילא נחש
ביעקב - כי רחמים הם לכרכה שאין בהם מנחמים וקוסמים: כעת יאמר ליעקב וגו' - עד עתיד להיות עת כעת כזאת אשר תגלה
יתקן ליעקב כל - סתיוסכין לפניו ולעודים תורה עפיו ומחולתן לפנים ממלאכי השרת והם ישאלו להם מה פעל אל וזהו שאמר (ישעיה ל)
וכו יעיד רעות את מוריד - ד"ה יאמר ליעקב חיי לטון עתיד אל לטון הוה חייך לריכין לתנחש וקוסם כי בכל עת שחידך להאמר ליעקב
זלישראל מה פעל הק"ה ומה גזרותיו כחורם חייך מנחמים וקוסמים אל נמסר להם על פי כחיהם עם היא גזרת הקוסם או חורם
יתוים ונחשים ואנקלות לא תרגם כו: (כד) הן עם כלביא יקום וגומר - כשין עומדין משנתן סמיות הן עומדין כלכית
וכארי למטותיהם ואלות ללבוש עליות לקרחת את שוע ולכית תכילין לא וישכב - כלילה על מטתו עד שהיא אוכל ומחבל כל מויק
לכח לשרפו כינר קורחת שוע על מטתו ומסקוד רוחו כיד הקוסם כל מחכה וניים להיקם הקב"ה שומרים וכלתם עלחמות וממילם
חללים - ד"ה הן עם כלביא יקום וגומר - כחגומו: ודם תללים ישתה - (במ"ר) כתכא שאין משהות עד שיפול מלכי חדין
יוללים ויכדו הוא עמהם שאמר (יהושע יג) ואת בלעם כן בעור הקוסם הרגו בני ישראל כחרב על מלליהם: (כה) גם קב לא
תקבנו - גם דאשן מוסק עלגם השל וגם שני עלגם האשן וכן (מלכים א וג) גם ליגם לך לא יהיה וכן (דברים לב) גם כחורגם
בעולה: דקבורו לי - חיה לטין מוח כמוקבנו אל לטון עתיד אולי יישר בעיניו ויתקבולי ששם מלד"ה סלעו (טו):
(כח) ראש הסעור - קוסם יום בלק וראה סין עתידין ללקות על דיופינר ולא היה ינד במה אמר מה הקללה תחול עליהם משם
וכן כלתחמים בטוכים רואים ואין יודעים מה רואים: (א) וירא בלעם כי טובונו: אמר איני נקין לכדוק בהקב"ה כי לא יתקן
לקלם

הושקפה וזכרונות דתיה הוא : כג ארום לא קאים
 גטורי נחשיו דקבית ועקב ולא קסומי קסמיין דקרביתא
 וישאל בעדנא דרין ותאמר לבירא ועקב ולבית ישראל
 מה משבחין הניון גיטא ופדישמה דעבר להון אלהא :
 בר יחיאלה הוא עמא דרין גיטא ושרי דפארא
 בנכוריה ובליהא בתגטליו לא דמקין הניון עד
 דמטלון קטול בכ בעלי דבכיהון ובערת קטוליא
 ירתון : כה ואמר בלק לבקעם אוף לשטא לא
 תלוטיון אוף פרבא לא תברכיון : כו ואמרי בלקעם
 ואמר לבלק תלא מן שירימא מלולית עמד למימר קל
 דמטליל ? יהיה אעבר : כז ואמר בלק לבקעם אוף
 דרין אדקרינך לאמר חובן דלקא חתי כענא מן קדם ?
 דמקא דמדיקא על אנפי בית ושימות : כט ואמר בלקעם
 דרין ושוקעא דרין : ל ועבר בלק היקא דאמר
 בלקעם ואסיק תור ודבר על סל אגורא : א ותקא בלקעם
 ארום שפר הון קדם ? לבקרא ית ישבאל ולא הלין ומן
 בחר

ארום לית אגא חמי עברי נחשא בני דבית ועקב ואף לא
 קוסמי קסמין בגו שבטניא דבגו ישראל בעידנא דרין ותאמר
 לעקב מה סיכו ונתקו בן עתיד למתניא עליון דבית
 ועקב דרין אמר במגיל גמירתיה טוביכו צדוקא מה אמר
 טוב קמתו לבין בני אבירכו דבשמיא לעלקא דאמי :
 הא עמא האלון פארא שרין ופארוחא מתגברין היך מה
 דלית פארא לא עה ולא שרין עד זמן דהוא אביל ופשיט
 בשר ושרי אדם דרין אעון עמא האלון לא גיחין ולא
 שרין עד זמן דמטלון בעלי דבכיהון וישפסין אינם
 קטילי בעלי שנאיהון קמא :

ותלשטיה בגיני מפתן : כח ודבר בלק ית בקעם לריש
 ותקא בלקעם ארום שפר הון קדם ? לטמקא ער
 ירושלמי

באר דתובות דקדוקי רש"י

אלוהיה דלוקלים כן היא ותועפה (דואטארקייט) רום (פון ריך) לו (אזו נא איס) : ורש"י וסכים במלת דאם שתתחלף האל"ף כו"ו
 אכן במלת ברועפת קאמר רש"י חומר אמי הוא ענין עוף יעופף והיינוגס ענין התרוממות : אכן הוצרכת לדעת מה דקאמר ואומר
 אזי לאו לבימרא שיה וסיסס טורס אחד כי במלת ותועפת הוא הטורס יעופף וכוונת יעופף הוא הסורס עוף אלא רנה למוד אף סהמס
 מני טרשים מכלמקום עניינס ענין אחד :

(טו) רש"י מוריך כו"ו אלטיה הדבר אחר הוא מדרך המקרא כאשר רוצה לדבר בדבר הרגיל להיות ככל עת או יכתבו בלשון עתיד
 ואף על פי כן אינו ללשון עתיד ממש רק דבר הרגיל להיות כמו ככה יעשה איש (אזו בלעגט איכו טוהן) כן הכא כעת יאמר
 ליעקב (אזו בלעגט ער זואגן אלי גייט צו יעקב) :

(טז) הוצרכת לדעת כי מניחיה צווי האה מן הראשון הוא צוויגמור ושיך לצוות על דבר מה שיש בכח וברשות המצויה לעשותה
 ככל עת שירצה וזמן השני צווי עמוד בלשון עתיד והיינו שמונה אותו לעשות דבר מה שאין
 יכולתו לעשות ככל עת שירצה רק כאשר יודעון ותמלא כח ידו לעשות וזה סכת רש"י במלת וקבנו הכתוב למעלה צוויגמור הוא משום
 דמתחילה

דשב"ם

דעיס לה תרוב כי שוכן ביניהם ולמה שוכן אותם ומחבב אותם : (כג) כי לא כחש ביעקב וגו' אינם מעונינים וקוסמים כמוני ולא שואלין אוה
 ודעו : אלא כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעלה' מתוך ששכינה ביניהם חותרים להם הכביאים ליעקב ולישראל היום מה פעל וגו'
 הק"ו ליומים הבאים ויחייב לריבוי נחשוקסם : כעת יאמר מה שעתיד לנא כעת אחר מן הרבה ימים וישיב יאמר להם היום עלי ידי כביל
 וכן כל עת : מדבר בעתידות : כדכתיב כאשר תנוח לנו חן ה' להחיתנו עשיו לא לקח מידינו עולה ונחמה וכעת לא הסמיענו כנאף
 לדת הבן שהודיענו שיהיה בעת : לשנה הבאה לא השזיענו : אלא ודאי צמיה ונתקיים לנו בן שאם היינו מתים היום יהיה לנו בן לשנה
 הבאה : וכן כעת חיה את מוכת כן : (א) לקראת בחשים לבמות מתקום לעקום חלי וכול לקלס אלא מעתה נתכוון לבדכם כלם שלש
 ומתוך

מבבל יופי

(כג) כעת הזאת והסעם ככל עת יאמר להם כלי דעת
 נחום מה יפעל אל זה וזה יאמר לישדל דהך
 כדאיה שהא האת :

(כד) לא יאמר עד ויבא ט"ף - הטעם לא יסגון בארץ עד
 שיהרג או יבין וירם נכסיהם וכן תרגם אקלוס :
 וכוונתו לדרשו לא ישכח כחא שרון משע מת עד שיפיל מלכי מדון

מלכיסגון כתיב אחר תאסף אל עמך :
 (עד יאכל טרף) - ענינו הלקיחה הבחטיפה וההכאה במיתתה
 (כח) (הנישקף) - ענינו השתחזה ונחיצות ונשתמשו בו
 בלשון גשעל לפי שי' עמוד במקום גבוה ומצינו הוא נשקף
 למביטים אליו : (השימון) - שם ענין שממה :
 שמים

בעיני יהודה לברך את ישראל ולא תלקח
 כפעם בפעם לקראת נחשים ונשית אר-
 המדבר פניו : ב וישא בלעם את עיניו
 וירא את ישראל שכן לשבטו ותהי עליו
 רוח אלהים : ג וישא משלו ויאמר נאם
 בלעם בנו בער וגאם הנבר שתם העין :
 ד נאם שמע אמרי אל אשר מחזרה שדי
 יחזה נפל וגלוי עינים : ה מה טבו אהליך
 יתקב משכנתיך ישראל : ו כנחלים נטויו
 כננת עלי נהר באהלים נטע יהוה בארזים
 עליומים : ז יוצאים מדליו וזרעו במים

בזמן אלהין לקדמות נאשוא ושויו למדברא
 אפוחי : ב וזקף בלעם יתעניוהי ותוא
 יתו ישראל שרן לשבטוהי ושרת עלוהי
 רוח נבואה מן קדס יי : ג ונטל מתליה
 ואמר אימר בלעם בריה בעור ואימר גברא
 דשעיר חזי : ד אימר דשמע מימר מן
 קדס אל וחזו מן קדס שדי חזי שכיב
 ומחליל ליה : ה מה טבא ארעך יעקב
 בית מישךך ישראל : ו כנחלין דמדברין
 כגינת שקיאי דעל פרת בבסימאי דנציב יי
 בארזין דנציבין על מיאי : ז יסגו מלקא
 דיתרבא

כראש
 עבוד ביה
 שמו סימן

רבים רש"י

לקללם : ולא הלך בפעם בפעם - כאשר עשה ב' פעמים : לקראת נחשים - לנחש אולי יקרה לה לקראתו כרצונו אמר רובא
 רוח לקללם חזיר עונותיהם והקללה על הזכרת עונותיהם תחול : וישת אל דמדבר פניו - כתרוממו : (ב) וישא בלעם
 אח עיניו - בקס להכניס בהם עין רעה והרי יש לך ג' מדותיו עין רעה ורוח נבואה ונפש רחבה החזירם למעלה (אבור פרק ה) :
 שוכן לשבטו - ראה כל שבט ושבט שוכן לעמנו ואיך מעורבין ראה שאין פתחיהם זכוותין זה כנגד זה שלא יניח לתוך חבל חבירו :
 ותהי עריו רוח אלהים - עלה כלבו שלא יקללם : (ג) בנזב בעור - כמו (תהלים קיד) לנעננו מים - ומ"א שניה היו גדולים
 מחבותיהם : בלק בנו צפור - אביו כמו הוא בחלכות ובלעם גדול מחזיו בכביאות מנה בן פירס היה (ז) : שהוה העין עני
 נקורה ומזולת לתוך וחזי שלה נראה פתוח ולשון משנה הוא כדי שיתסו ויתסו ויגו (ע"ז סט) ורבותינו אחריו לפי שאמר ומספרת
 רובע ישראל שהקב"ה יושב ומזנה רביעותיהן מלישראל מתיבא טפה טולד כלדיק ממנה אחר בלבו מי שהוה קדוש ומשרתיו קדושים
 יסתכל בדברים הללו ועל דבר זה נפתח עינו של בלעם (גדלה לא) ויש שפרשים שמוס הגין פיוח העין כמו שתרם חונקלוס ול
 שאמר שמוס העין ולא אמר שמוס העינים למדנו שמוסא בחת מעיניו היה : (ד) נופל וגלוי עינים - פשוטו כתרוממו שאין נראה
 עליו אלא כליה כשהוא שוכב - ומדרשו כשהיה נגלה עליו לא היה בו כח לעמוד על רגליו ונפל על פניו לפי שהיה ערל ומחוס להיות
 נגלה עליו בקומה וקופה לפניו : (ה) מה טובו אהליך - על שראה פתחיהם שאיך זכוותין זה מולזה : משכנתוהן - חביותן
 כתרוממו - דבר אחר מה טובו אהליך - מה טובו חבל שילה וכתיב עולמים בישובן שמקריבין בהן קרבנות לכפר עליהם : משכנתוהן
 אף כשהן חריבין לפי שהן משכון עליכם וחורבןן גברה על הנפשות (יח) של (איוב ד) כלה ה' את חמתו וכמה כלה וינת את בניו :
 (ו) כנחלים נטויו - שנארכו ומשכו לנעות למרחוק אמרו רבותינו שדרכותיו של אלו רשע אלו למדים מה היה בלבו לקללם כשאמר
 להשית אל המדבר פניו וכשהקד המקום את פיו כרכם ועין אותן קללות שבקש לומר כולי כדאיתא בחלק (פנהרין קה) : באהלים -
 כתרוממו לשון (תהלים כח) מור ואילות : נטע ה' - בגן עדן - לשון אחר באהלים אנטעה כשמים המתוחין כאהל - (שנאו
 ישעיה כו) וינתחם כאהל לשבת - ולשון זה אינו דח"כ היה לו ליתקד באהלים אל"ף בחולם - (ע) : נטע ה' - לשון כשיעיה מנסי
 באהלים שנאמר (דניאל יא) וישעיהו אהלי אפדנו : (ז) מדליו - משארותיו - ופירושו כתרוממו : וזרעו במים רבים - לשון
 הנלחה

באר רחובות דקרוקי רש"י

דנתחילה סבר בלק שיש כיכולת בלעם לקלל בכניעת שרצה לכן קאמר בלק יקבנו בלשון זנוי גמור אבל עכשיו שזדוני לבלק שאין בלתי
 ברוח עגמו רק ברשות המקום כ"ק לא זיה אותו רק בלשון עתיד ולאו כהכרח רק אולי ירצה בעיני המקום וזהו וקבוחו (דוח ויעיר
 פלוכין איהם פלייכט ווערט גאט וועלן) : וברך דרש"י משנה מלת וקבוחו למלת תיקבנו משום דמלת יקבוחו בעצמה לט
 עבר הוא רק שהיו ויהפכה ללשון עתיד לכן קאמר רש"י תיקבנו הגה לומר כלי כתיב תיקבנו והיינו עתיד ממש :
 (ז) פירוש הדאשון הוא דעת כל המדקדקי דמדריך המקרא לכתוב וי"ו נוספתנו מנח היין לכתוב בן בעור בן נסור למעין ימין
 חכן לבעל המדרש הגדה נראה דאין נאה להימנא בתורה וי"ו נוספת לכן דרשו ה"י כינוי לנסתר בלעם בנו בעור (ז)
 זון חין בעור) והיינו שהיה כן לנבואות שהיה בלעם מנה בכניעות ובעור לחיה רק פרס היינו חזי מנה בכניעות כלומר שלא היה כל כך נכזי
 גדול

ברור זמן למדמות קוסמא נשני למדקרא אנפוי למדמי
 עליהו עובדא דעיליא דעבדו פקו : ב וזוף בלעם
 ית עינוי ותיא זר ישראל שרנו לשבטיריו בבמי
 קרשיהו ולא הוו תרעיהו סמוניו כלו קבל פקעי
 תרעיהו ושרת עלוי רוח נביאה מן קדם :
 ג ונטל כחל גבוהיה ואמר אימר בלעם בר בעור
 ואמר בקרא דוקיר מן אכרי דכנא סמימא מה דאתכסי מן
 גביא הנה מתגלי ליה ועל דלא הנה גזיר גפיל על אנפוי
 עד זמן דשרי מלאכא לקובליה : ד אימר דשמע
 מימר מן קדם אלדיא תניא דחיוי מן קדם אל שבי הנה
 חמי נכר פשי מתגלי ליה הנה משמשת על אנפוי וכוז
 סמימא מרה דאתכסי מן גביא הנה מתגלי ליה :
 ה כמה יאנוו הינוו פשי מדרשיכוו במשקנא די שמש
 בהו יעקב אברכוו וכמה יאי רינא משוון זקנא דמשצע
 בעיכוו ומשקניכוו בתור תור ליה בית ישראל :
 ו כנחלו דמינו מתגברו מן הינוו בית ישראל תכיו
 עדיו עדיו מתגברו בארלפן אובימא ותי כנפו שחיליו
 על פקטוגי גרין מן הינוו מלמידיהו תברבו תכורו
 בביר מדרשיהו זיו אפיהו עהר כוז קמישו דיקרא וי
 בים מנו לקריאת עלמא ומתתינוו לקר שקימא דמינו
 וקנטליו על כל אומיא בארנא דליקנטו דשמיליו על
 מרשי בניו : ז יקום קניהו מלביהו ופרנקיהו מניהו
 ובהו יגוי נרעעירי כניו דיעקב ישלטו בעקמיו פגיו

ישאל ולא אול היך מרה בתנה אויל קבל זמן זמן
 למשפאלא בדפירא לתדמות קסמיא אול דשרו אנפוי
 למדקרא בתנה מדפר להו עובדא דעיליא פקעי למילוט
 ית ישראל :
 ונטל כחל גבוהיה ואמר אימר בלעם בר בעור
 בקרא דוקיר מן אכרי מה דאתכסי מן גביא אנפוי
 עלוי :
 אימר בקרא דשמע מתגלי מן קדם וי ורי תנא מן קדם
 שבי תנו ונד הורה גשי הורה גשפמח על אנפוי ותי
 גבוהיה מתגלי ליה הנה מתגבי על גפשיה דתנא גבי
 בחקרא וסוף גבוהיה למתקיימא :
 מה טכיו הינוו משקניו דצלי בהו יעקב אברכוו ומשקניו
 זקנא דעבדחיו לשמי ומשקניכוו הנה תנור לכוו דביר
 ישראל :
 כנחלו מתגברו מן הינוו ישראל מתגברו ערי בערי
 דבניהו וקניו שמיליו על מרעיו דמינו מן הינוו
 קרעיהו סקנו סקרו ומלפי אובימא נתיק שקימא
 דמת מיקרא מן לבית שקימא ליה מן הינוו ישראל תנו
 נתימיו ער לעלם יאי ומשקניו בארנא דמינו וקנטליו
 בכריתת :
 יקום מלביהו לקניהו ופרנקיהו מניהו וקניהו יגוי
 ובהו מנש להו גליהו מן קדימא בעלי דבניהו
 וקניהו ישלטו באומיא ותימיו מן שארל די חס ער

אג

קמא

באר רחובות דקדוקי רשי

גדול כמו בלעם וכן פקו בניו (ויין ון איו) צפור במלכות סיהס כלק מנה במלכות וזמר לא היה רק פרס והוא חלי מנה בולעות כלומר סיהס
 כלק חלק גדול יותר מן צפור : (יח) דע שאין התרגום מתולק עם הקדר אחר בגוף השורש כי לבנת סיהס הוא השורש שכן רק מתולקום
 כבורלת

רשב"ם

נמתוך כך כתיבתי עליו רוח ה' כאלו שרותי סביב שרתה עליו מאהבה ודרך חיבה : (ג) שמוס העין - פתוח עין - רואה חרואות
 אלהים כמו שזכרנו עד שיתמוס ויתמוס : (ד) אשר מחיה שדי יחזה כעמים מופל טובכ פליטה יפעמים גלוי גייס סיוס - כי עתה היו נכוחות הללו
 כיום - כמו נפלים על פני המדה כשול - שוכבים : (ו) כחלים נטיו נטיו - תולעים : כחלים - פתוח חרואות כחלים
 על מים פת"ח לפי שהוא במקום חסך - כחלים על יפלי מים חסל כחור כחורם קח"ף - טהור גבורה כחורום : (ז) וירוס מתנגג
 עלכות

מכלל יופי

אקל כמו קאקליס ואמר כו לשון נמועה כמו דמיליס
 ויטע אהלי אפרני - ירעת הר"ק
 הוא הנקרא בלשונו ערב צנדל ובלעו שאנדלו"ש (ז) וזל
 מים - אף על פי שמים הוא לשון הבוס אמר יזל לשון יחיד
 על הענין - וענין זל קום ענין ההגרה והוא פיעל עומר .
 (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)

ברא
 נתוא
 גלויה
 תחילה
 בקרא
 מן
 שכיב
 יעקב
 דברין
 יצב
 זל
 נא
 רוב
 חבלים
 רק ה
 כיו
 כיו גדולים
 עין
 יוספת
 גיו קדושים
 חלום
 חלון כחל
 וס להיות
 חיותין
 שכחות
 חס כניו
 חס כחל
 אהלים
 (גכיו)
 שיעה
 חס
 חלון
 דוח ויער
 כעלמה
 למעין
 כעור
 כל קני

רבים ויגם מאנג מלכו ותנשא מלכתו :
 ה אל מוציא ממצרים כתועפת ראם לו
 יאכל נויס צריו ועצמותיהם יגם וחציו
 ימחץ : ט ברע שכב בארץ וכלביא מי יקיימו
 מקרבך ברוך וארריף ארור : י ויתראף
 בלק אל בלעם ניספק את כפיו ויאמר בלק
 אל בלעם לקב איבי קראתיך והגה ברכת
 בך זה שלש פעמים : יא ועתה ברחלך
 אל מקומך אמרתי כבר אבדך והגה מגעה
 יהיה מקבד : יב ויאמר בלעם אל בלק
 הלא גם אל מלאךך אשר שלחת אלי
 דברתי לאמר : יג אסיתן לי בלק
 מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את
 פי יהיה לעשות טובה או רעה מלבי אשר
 שביעי ודבר יהנה אתו אדבר : ° יד ועתה הנני
 הולך

דיתרביא מבנהו וישלוט בעממין סניאין
 ויתקוף מאנג מלכיה ויתנטל מלכותיה :
 ח אלהא דאפיקינון ממצרים תוקפא
 ורומא דליה ויכלון בגי ישראל נכסי עממא
 סניאהון ובביות מלכיהון יתפיקון וארעתהון
 יחסנון : ט ונוח ישרי בתקוף בארביא
 וכליתא לית דיקימיניה בריכך יהון בריכין
 ולישך יהון ליטין : י ותקיף רוגזא דבלק
 דבלעם ושקפינין לידוהי ויאמר בלק לבלעם
 למילט סניא קריתך והא ברבא מברכת
 להון דנן תלת זימנין : יא וכען אויל לך
 לאתךך אמרית יקרא איקריך והא מגעה
 יי מן זקר : יב ויאמר בלעם לבלק הלא
 אף לאונךך דשלחת לותי מלילית למימר :
 יג אסיתן לי בלק מלי ביתיה כסף וזהב
 לית לי רשו למיעבר על גזירת מימר
 דני למעבר טבתא או בישתא מרעותי דמליל יי יתיה אמליל : יד וכען הא

דיי למעבר טבתא או בישתא מרעותי דמליל יי יתיה אמליל : יד וכען הא

אנא רשי

הכלה הוא זה מרע הזרוע על פני המים : וירם מאנג מלכו . מלך ראשון שלהם יכבוש את אנג וולך עולק : ותנשא מלכותו
 של יעקב יותר ויותר שיבא אחריו דוד ושלמה : (ח) אל מוציא ממצרים . מי גורם להם הגדולה הזאת אל החיובים ממצרים כתוקף זרוע
 שלא יאכל את הגוים שהם צריו : ועצמותיהם . של צרים . מכחם פתר כו לשון שפירה וכן (צפניה ג) לא גרמו לסקרוק
 (יחזקאל כג) את חרסיה תגרמו וחצי חומר לשון עגם הוא שתגרר הכסר כמנינוסטיס והמוח שפניו וטעמיד העגם על ערמימותו :
 וחציו ימחץ . אונקלוס תרגם חנין של צרים חלוקה שלהם כמו בעלי חיים מרי פלוגתא . (ס"א לשון חלוקה ונחמיה וכן) ימחץ לשון
 (שופטים ה) ומחלה וחלפה רקתו שיחלו את ארצם ויש לפתור לשון חניס עמש חניו של הקב"ה ימחץ כדומם של צרים יטבול ויכבד כדומם
 כמו (תהלים ס"ה) למען תמחץ רגליך וזינו וז מלשון מכה כמו ונחמתי שהלכות כדס נראה כאילו מחץ ונגוע (כ) :
 (ט) ברע שכב בארץ . כתרנו מוי יתשבי בארץ ככה וכנכורה : (י) ויספוק . הכה וזעלו : (יג) לעבור את פי ה'
 כאן לא נאמר אלהי כמו שחמק בראשונה לפי שידע שבאש שהק"ה נגטרד : (יד) הולך לעמו . עתה הריני כשאר ימי שמתלק
 הקב"ה

באר רחובות דקרוקי רשי

בהוראת הנקודה לדעת התרגום דחתיגם על משכנותיך בית מושרך וחינו חניוחד (כל"א דין רואונג היון מן ישראל) לאוזה חיריק המ"ס
 מוקדמה מלשון משכן אבל להדבר אחר תתחלף חיריק המ' לפתח כל' כתיב משכנותיך מלשון רז"ל משכוננו של לזה סיד מלוח זה שמיים
 לפי שהן יושבין עליהם :
 (יט) משמע דרעה לומר כיון שהלשון יחיד אהל האל"ף בחולם לכן גם כריכו דיי יחיד בחולם האל"ף זה הוא נגד האמת כי מלת אהל
 הוא על משקל קדש וכוו דחמרינן ממלת קדש כריכו קדשים ומשנה החולם לקוין חטף חמרינן כמו
 מעלת

ממארת דמילוד עליהון גימ חקבא בדיבית עקלק נחורוס
 ער אגג מלכידיו רבין דייחוס עליו ורקטיל מניה
 מלכותיה : ה אלקוזא דאפיקינו פריקין סמפרכים
 תוקפא ורומא תרשבחמא ונברחמא דיליה ישיצית אומיא
 בעלי דבדיהון ותוקפיהו תבר וגידי סתנת פורענירניה
 גרי בהון וישיציתו : ט גימין ושרין פאקא רבלימא
 דבר דמיד מאו יקמיניה סברקרהון יהו ברין כמשרה
 גביא ספריהון דישראל וקלטטינו יהו לישין דבלעם בר
 בעור : י ותקף רוגא דבלק דבלעם וטפת ית ידו
 וצמר בלק דבלעם למילט פנאי דברמיד ויהא ברקא
 מקרבת להון דגו תלת זמנין : יא ורדון ערוק לך
 לאתרך אפרית געוקרא אפרקנד ויהא קנע יי דבלעם מו
 יקרא : יב וצמר בלקעם דבלק תלא עם אנדוד דשברת
 קורטור דיליה כסף ודחב לית לי רשו למעבר על גיבת
 יי יתיה אמליל : יד ורדון האנא מתפני ואויל לעמי
 איתא אימלכנד איל זמין פונקין רבני בהון גשיא
 ממשעיתא רבין מפקרא ומישפתיא בקציר מו טיקהון ונתון
 עמא

אגג מלכיהון בעמלקארה ותתרכב מלכותיה דמלקא
 קשיחא :

אלהא דפרק ואפיק יתהון פריקין מארעא דמצבנים תוקפא
 ותושבחה ורוממחא דידיה : בליו גני ישראל על בעלי
 דבדיהון ותוקפיהו : פלגיו וגידיהו וקטלו ומוקריהו
 פלגיו :

הא עמא האליו פאקיא שרין וקצריחמא מיתגברין מו
 דכרוד נתכוו ישראל יהו מכוכב במשיה נביא ספריהון
 דישראל ומו דליט נתכוו יהו לוט דבלעם בר בעור :
 ותקף רוגא דבלק על בלעם וטפת גידי ויהא ברק
 דבלעם למילט שגאי דברית ימד ודחוד דברקא :

אם יתן לי בלק מלא
 קרטר דיליה כסף ודחב לית לי רשו למעבר על גיבת
 יי יתיה אמליל : יד ורדון האנא מתפני ואויל לעמי
 איתא אימלכנד איל זמין פונקין רבני בהון גשיא
 ממשעיתא רבין מפקרא ומישפתיא בקציר מו טיקהון ונתון
 עמא

ירושלמי

ורדו הא אנא אול לנת עמי איתא קעו אערין יתך עיצה
 די

באר רחובות דקדוקי רש"י

ממלת אהל כרכוי אהל'ם לכן נראה שרבו ואמת דכן ביה גרסת רש"י ולשון זה אינו דאס כן היה לו לנקוד כאלהים ותולא מיד ואלו
 מניה הכין דדעת רש"י האל'ף המולס הכל אינו כן דעת רש"י דאס כן הוה לנקוד האלוף כקמן חטף פארה לים
 כמו קדשים : (כ) רעה לומר כדעת התרגום כמלת ה'ציו הוא השרש ה'צה (כל'א טיילין) וגם ימתן כמו ומחלה והוא גס כן
 ענין מלוקא וכי אור הפסוק כן ומצוי (זין העלפט ימתן ויערט עד טיילין) ולדעת שנייה מורה דגש הנד' חמרון
 נד'

רשבים

מלכות שאל - כל מלכ' עמלק נקראין אנג כמו כל מלכי מצרים קרוים פרעה - מלכי פלשתיים אבימלך - ואל ירושלים מלכי דוד כי הדיני
 נדק - (ח) תועפות חווק כמו ותועפות הרים לו : (יד) איענך ענה להכשילם - לטי דעתי - אשר יעשה העם הזה לעמך
 באחרית הימים - אבל עתה בקרוס בחיך לא תיהא מהם - וזו היא הענה הן הנה היו לכני ישראל בדבר בלעם וגו' ואלו סתם משה
 את העלם לטי שכלתא חתרה בלעם לבלק ולא מודעה העלם עד שפרשה

מכלל יופי

אחר שאל שכת דוד ושלמה כמו אחריו וכן כתוב וידע דוד כי הכין
 ה' למלך וכי נשא ממלכתו :
 (ח) (יגרם) - ישבר הגרמים : (וחציו ימחץ) - פירוש
 וכתציו ימחץ : (י) (אף בלק אל בלעם) - כמו בבלעם
 (ויספק את כפיו) - ענינו הכות כף אל כף או על ענין אחר :
 (יא) (ברח לד) - כתב הריק'ם כי פירושו מהר לברית
 כי א"י בריחה ממש אלא על סכנה נפש :
 (יב) איעצך הטעם אנדי לך הענה אשר יען החללים שיעשה
 העם הזה לעמך באחרית הימים כענין זאת
 הענה היעשה על כל הארץ שמינו ענת ה' אשר יען על אדום ואחר
 איענך כי השוח' ענה יקרא נדון - או פירושו לכה איענך עלת תגור
 מישראל לטי ענה שיעשה העם הזה לעמך יהיה פא דייח הימים
 דרכו יב

יאין :
 פ'ד
 מא
 הון
 יי
 יכין
 בלק
 לעם
 ת-
 לך
 מגד
 הלא
 מר :
 דהב
 קרי
 הא
 ו
 קר
 ורו
 בקרו
 ותו
 חן
 לטון
 כדום
 י
 ונסתלק
 קח'ת'
 שמיים
 אהל

הולך ולעמי לכה איצעך אשר יעשה העם
 הנה לעמך באחרית הימים : שו וישא
 משלו ויאמר נאם בלעם בני בער ונאם
 הנבר שתם העין : שו נאם שמע אמרתי
 אל וידע דעת עלין מחזה שדי יחזה נפל
 ונלוי עינים : יו אראנו ולא עתה אשורנו
 וקרא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט
 מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל
 בני-שת : יח והיה אדום ירשה והיה
 ירשה שעיר אימו וישראל עשה קיר :
 יט וידע מיעקב והאבד שריו מעיר :
 כ וירא את-עמלק וישא משלו ויאמר
 ראשית גוים עמלק ואחריתו ערו אבך :
 וירא

אנא אויר לעמי אחרתא אמלמוך מדר
 דתעביד ואחרילך מה-דיעביד עמי קדין
 לעמך בסוף יומיא : שו ונטל מתגיה
 ואמר אימר בלעם בריה בעור ואימר נברא
 דשפיר חזי : שו אימר דשמוע מימר מן
 קדם-אל וידע מדע מן-קדם-עילאה חיו
 מן-קדם-שדי חזי שכיב ומתנלי ליה :
 יו חזיתיה ולא כען סכיתיה ולא איתוהי
 קריב בדר-יקום מלקא מעקב ויתרביא
 משיקא מישראל ויקטור דברבי מואב
 וישלוט בכל-בני אנשא : יח ויהי אדום
 ירשא ויהי ירשא שעיר לבגלי דבבוהי
 וישראל יצלה בנכסין : יט ויחזות קו
 מדבית יעקב ויובד משעיב מקרית עממיא :

כ וחזא ית-עמלקאה ונטל מתגיה ואמר ריש-קרביא דישראל הנה עמלקאה וסופיה לעלמא

רשי

הקס"ה מעליו : לכה איצעך . מה לך לעשות ומה הוא העצה חלתיים של אלו שזכר ומה הוא כו' כדאיתא בחלק (סנהדרין קה) מדע
 סכלעם הטיח עצה זו להכשילם כוונת שהרי נאמר (במדבר לא) הן הנה היו לפני ישראל כדבר בלעם : אשר יעשה העם הזה לעמך :
 מהר הקרי הוא זה איצעך להכשילם ואומר לך מה שהן עתידין להפעל לזכות כדאחרית הימים : (שו) וידע דעת עליון . כען
 השעה שכוונתם : (יו) אראנו . רואה אני שחזו של יעקב ונדולתן חזק לא עתה היא חזק לאחר זמן : דרך כוכב . כתרונות
 לסוף (איכה ב) דרך חפתו שהפוכה עוברת כחן וכלעו דייט'נט כלומר יקום מול : וקם שבט . וכן יודע ומושל : ומחץ פאתי מואב .
 התרנוסיתא קיר העברי ויקטורכו' : (ז) ומחץ פאתי מואב . זה דוד שנאמר בו (שבואל ב ח) הסכב ליתס חרנה וידע שני חכמים
 להטיית גוי' : וקרקר . לשון קורה כמו (מלכים ב יט) אני קרתי (ישעיה נא) נקבת כור נוקרתם (משלים) יקרה עורכינתל
 קרוי יד כלעו (כא) : כל בני שת . כל החיות שכולם ילאו מן שת כנו של חרם הראשון : (יח) והיה ירשה שעיר . לחיוב
 ישראל : (יט) וירד מיעקב . ועוד יהיה מושל אחר מיעקב (כס) : והאבד שריו מעיר : מעיר החטונה (סכדוס)
 ועלמך המשיח אומר כן שנאמר בו (תהלים ע"ב) וירד מים עד ים (עובדיה א') ולא יהיה שריו לבית עשו :
 (ק) וירא את עמלק . נסתכל כמורענות של עמלק : ראשית גוים עמלק . הוא קדם את כלם להלחם כישראל וכן תרגם
 אונקלוס

באר רחובות דקדוקי רשי

כדא' חזקתית השורש וטרשו ח'צ'ן (כל"א פילין) וזלת ימחן הוא ענין כביעה וחלוי (וימי פילין ימחך ווערטער פארביין) :
 (כא) לאו רנה לומר סיחיו . כולם שורש חסדרוה חינוכי כחלת קרקר הוא השורש קיד וכחלת קרתי הוא השורש קור וזין נוקרתם
 הוא השורש נקר וכן כחלת יקרוה חלא רנה לומר כולם המה ענין אחד : (כב) כדו' דלא תטיע לומר כוללת ויהי
 מעיקב הוא השורש ח'צ'ן מענין ירדה חס ושלום לכן האמר דש' ועוד יהיה מושל אחר ורנה לומר ח'ן' ד הוא לשמוע וטרשו ח'צ'ן ונעלה ח'ל'
 כמון

עמא דרין וינקרו וישתין ויברין וישמשו וימחו ויכפרו
 באלההו וימסרוו בידך בשעא קלילא ויפדרו מנהו
 מניאון בכם במה דרין עמידו הינו דושלטו בעמך בסוף
 עקב ימיה : טו ונטל סתל נבותיה ואמר אמר
 בלעם בר בעור ואימה גברא ונקר מן אבוי דנניא סתימא
 מה דארכסי מן נביא הנו סתגלי ליה : טז אימה
 וישמע מימר מן קדם אלהא נבע שעמא דרמה ביה
 אלהא עלאה דחיו מן קדם שבי חמי וכד הנה בעי דתגלי
 ליה הנה משפטח ונפל על אפוי ונניא סתימא מה דארכסי
 מן נביא הנה סתגלי ליה : יז חמי אגא ליה וליתיה
 דרו ססתכל אגא ביה וליתיה מקריב בה ימלוד מלוד
 מקיפ מדבית יעקב ותבגי משיחא ושיבט מקיפ מישראל
 ונקטול דברבני מנאבא וירנן כל בני דשח משירימית
 ונניא בעמדין למסדרא סדרי קרבא בישאל ונפלו ופגרו
 כלהו קבמו : יח ויהו אדוקאי קריבין ויהו סתיבין
 בני דגבלא מן קדם ישראל סנאיהו וישראל יתקפו
 דנקמו וירחמו : יט ויקום שליט מדבית יעקב ויבדי
 וישירי שיקבא דמשמיה מן קרשטי נטיגי קרבא תיקבא
 ויצד ויחריב קרבא מרודא דקיסרין מקיפ קרו עמטיא :
 כ ותמא ית דבית עמלק ונטל סתל נבותיה ואמר
 שירוי אומיא דאניהו קרבא קרבית ישראל הינו דבית
 עמלק וסופיהו קימי מלקא משיחא למסדרא סדרי קרבא

די מעביר בעמא האילין חטי ותחו ונאן לא לית את
 שליט בעמא האילין בכם עמידו הינו עמא האילין
 משליט בעמך בסוף עקב ימיה :
 ונטל סתל נבותיה ואמר אמר בלעם בר בעור ואמר
 גברא דקרי מן אחוי מה דארכסי מן כל נביא סתגלי עלוי :
 אמר גברא דשמע ססתל מן קדם : וידע דעו מן קדם
 עליות דתור מן קדם עדי הנה הו וכד הנה בעי הנה
 משפטח על אפוי ונניא נבואתא סתגלי ליה ונה סתגלי על
 בפשיה דהוא נפיל בחרבא וסוף נביתיה למתקיימא :
 חמי אגא ליה ולית היא דרו וסתכל אגא ביה ולית היא
 קרבא עמיד למקם מלך מדבית יעקב ופריק ושליט
 מדבית ישראל ונקטול מקיפ מנאבא וירנן וישירי כל
 בני מדינא :

ויהו פרס ורמי טורא דגבלא לבעלי דבניהו וישראל
 יתנקרו סתל מקיפ :

עמיד מלך למקם מדבית יעקב וישירי ית כל מה דמשפיה
 מן קרבא חייבא וקמא ית עמלקא גנטל סתל נבותיה
 עאמר שירוי אומיא דקדרר קרבא כל קביל ישראל הינו
 דבית עמלק ובעמקא בסוף ימיה הינו ופדרו לקבליהו
 סדרי קרבא וסופיהו לאבדו יהו נאוקדוגיהו עד לעלם :
 ותמא

רשב"ם

משה שבעת האורך : (י) אראמו ארואה עתה יעסיו את העתידות ולא עתה יהיה : כל בני שתלמי הפסע והמלך המשיח :
 (יח) ירשה כחוטתה כפז סבעה אירטיר"א : (ע) וירדו יעקב ייחיה רודה ככל המלכות איש מיעקב
 והאמר עירי מעיר מלחום ככתוב ולא יהיה שרוד לבית עשו כי ידבר : (כ) וירא את עמלק ממקום שהיה סס טעס רואה
 אותם

מכלל יופי

הנה לא הובע יעקב וי שהם
 ורמס כל החומות או המדינות
 סבעלס עד היום ולזה יחוייב
 שנידע שכל המלך המשיח אשר
 חתמו תקום ביאתו לאמר
 זאת הנכואה :
 מענין תהליס יא כי השתות
 למי שפירש אורו
 יסודות כלומר שיררוס
 המדינות או יהיה בני שת
 כמו בני אדם כי ממנו נתקיים
 העולם : (יח) (ירשה)
 חאר וכן והיר
 ירשה ופירושו יהיה ירושה
 שער לאויביו : (עשה חיל)
 אוממו ורכוש : (ט) (וירד מיעקב)
 פירושו כתר גומו ורבי
 יונה פירש הגדול שבהם וחשוב : (עדי אבד)
 בתוספת
 יוד

עמ
 ורובינו ו"לאחר שהחזו לעת שליחות הנסים להכשיל כונות ובע"א
 של פנור וכן כתוב הן הנה היו לבני ישראל בדרך כלעס למסר מעיל
 כה וחס כן הוא נקרא קצר לכה איענך מה תעז ויודיעך את אשר
 יעשה לך הנה הנה לעמך בחסרית הימים :
 (י) (אשורנו) : ענין הכסיה וענין : (בב) ענינו
 הלך מלשון בב והוא עבר במקום עתיד : (כוכב)
 דמה המלך לאויב גדולתו ומיעלתו הרמה לכוכב :
 (פאתי מואב) קעה כל דבר וסופו יקרא פאת : (נקרשה)
 מהדגוש ושרשו קיר וכו כפל הפאו והלמד ופא
 הפועל פתוחה ומשפטה בחירק אבל התנויעות משהגורת
 בהרבה מקומו וענינו הריסות הקיר כמו שהוא משרש כסיר
 השרש כן וקרקר הורס הקיר : (כל בני ישת) יש מפרשים
 (*) (*)

במדבר כד כה בלק

אונקלוס

בא וירא את תקיני וישא משלו ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנף : כב כי אם
זהה לבקר קין ערמה אשור תשבך :
כג וישא משלו ויאמר אוי מייחיה משמו
אז : כד וצים מחד כמים וענו אשור וענו
עבר וגם הוא ערי אבר : כה ויקם בלעם
ויגך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרךו :

לעלמא זיבד : כא והוא ות-שלמא
ונטל מתליה ויאמר תקיף בית מושבך ושי
בכרך תקיף מרוכך : כב ארי אם יהי
לשיצאה שלמאדה ערמה אתוראה
ישבינך : כג ונטל מתליה ויאמרווי לחיבא
דחזון כד-ועביד אלקא עת-אלין :

כה

פ א וישב ישראל בשטים
ויחל העם לזנות אל-בנות מואב : ב ותקראן
לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
לאלהיהן : ג ויאמר ישראל לבעל פעור
ויהר

כד וסיעין ויצטרחן מרומאי ויענון לאתור
וישתעבדון לעיבר-פרת ואף-אנין לעלמא
ויבדון : כה וקם בלעם ואל ותב לאתריה
ואף-בלק אול לארחיה : א ויתיב ישראל
בשיטין ושרי עמא למטיעי בתר בנת-
מואב : ב וקראה לעמא לדבחי טענתהון

ויאמר עמא וסגידו לטענתהן : ג ואתחבר ישראל לבעלא פעור ותקיף רוגזא-ביי

בישראל

דשי

אונקלוס ואחריתו ליאכד בידים שנתאר (דבריוס כה) עמחה את זכר עמלק : (כא) זירא את תקיני . לפי שהיה קיני תקיף אלל עמלק
זענין שאתר (שמואל א טו) ויאמר שאל חל תקיני וגומר בזכירו אחר עמלק נסתלק בגדולתם של בני יתרו שאתר בהם (ד"ה אב)
תרעמים שמעתי סוכתיס : איתן מושבך . תמה לני מייקו זכות לכך הלא אלה עמי היית כעגלת (שמות א) הבה נתחכמה לנו ועתה
כתיסכת כתיקן ומעו של ישראל : (כב) כי אם יהיה לבקר קין וכו' . אשרין ענתקת לזוקף זה סליכך כטרד ענד מן העולם כי אף אם
אתה עתיד לגלות עם עשרת הסבטיס ותהיה לבקר מעוקס סנתיסכת סמיס ככך : ערמה אשור השבך . עד היכן הוא מבלה אתך
סמא לחלח ותכור חין זה טרוד מן העולם אלל שלטול מעוקס למקום תשוב עם שר הגלות : (כג) וישא משלו וכו' . כיון שהזכיר
את סביית אשור אחר . ארבי יחיה ששומדאל . מי יכול להחיות את עמנו מן זמנו את אלס של ימים עליו הגוד את אלה שיעמוד סנחריץ
ויסכל את כל האומות ועוד יכאזיט מד כתיס ויעכרו כתיס סהן ארמיס כסירכות גדולות על אשור : (כד) וענו אשור . וענו אותם
סכעכר סנהר : וגם הוא ערו עובר . וקפי דניאל (דניאל) עד דקטילת חיית איהו סכד דזמיה : וצים . סניכות גדולות כדכתיב
(ישעיה לב) וי אדיר וכוהי רפתל : (א) בשטים . כך סמיה . לזנות את בנות מואב . עלידי עגת כלעס בדלית' כחלק :
(ב) וישתחוו לאלהיהן . כשתקיינר עליה ולומר לה הפעמי לויחיה וזיחיה לודמות פעור מחיקה וזוהרת לו השתחוו לזה :
(ג) פעור . על סס ספוערין לסניפי השכעת וסוילין רעיו ויהי עשדתו (כג) : ויהר חף כ' בישראל . שלמבס ענכס . קח

באר ורחבות דקדוקי דשי

לסוף סהרס כתיב כל אורס סמוסה ה"א ירך (אין גוועלטגער) כמו כי הורודה בכל עבר סנהר : (כג) דצה לחור
לכטו כחלת כסב כסס מנינו לפינמיס השי"ן קודס סבי' תולפעמיס סבי' ת קודס השי"ן כן הולגמי כחלת פעור חף לככס השי"ן
קודס סבי' סכל תקוס כדון כאלו סר"ס כסוכה קודס השי"ן וכאלו כתיב פרוץ מלשינ ופרע רלס האסקוהימו ענין גלויה סכתס על סס
ספורעין וכו' :

דשביס

לחות : דאשית גויס כערגומו : (כא) איתק עוסכ כסכר אתה שזיתן יהי מוסבך יהיה כסלע קק קייס . לא יהיה כמו אלת זכוכר אלל אלת
זיהי לכער קין עד תקוס רתוק (כב) אש-אשור . תשכך מלכות אשור וכלה איתק כסבי : (כג) או עי יחיה מעני מלך סמייח ססומו סקכ"ס
אלה סדכריס שיקרר כל כתיס : (כד) וליס כמולי אריר דרותין כלע"והוא כוהניגדוה : (ג) ויהר חף סכתמילה סנפס בעס
ענוקע